

آیا میخواهید این شاعر بزرگ و تنها ادیب سخن سنج
عصر حاضر را بشناسید . . اگر میخواهید بشناسید با این اسم
(شاهزاده ایرج میرزا جلال الممالک) نظر افکنده و قطعه ذیل را
مکرر بخوانید .

پستان بدنهن گرفتن آموخت بیدار نشست و خفتن آموخت بر غنچه گل شکفتن آموخت تا شیوه راه رفتن آموخت الفاظ نهاد و گفتن آموخت	گویند مرا چو زاد مادر شب بو سر گاهواره من لب خند نهاد بر لب من دستم بگرفت و با پیا برد یک حرف و دو حرف بردهانم
پس هستی من زهستی او است تاهستم و هست دارمش دوست	

ایرج میرزا - جلال)

این شاعر بزرگ و افتخار ایران بگناه اینکه دست سال
یعنی تمام دوره عمر خود را بحکم طبیعت « که بدجذابه قدرت
سخن سنجی در نهاد او و دیعت گذاشته است » در خدمت علم و ادب
بسربده ، ب مجرم اینکه عفت ادبی و عصمت شاعری نگذاشته است با
دزدان ناموس فروش شرکت جوید و با محیط همنزک شود .
بهمین گناه و چه گناه از این بالاتر ؟ دشمنان آدمیت و
معارف حتی راضی نشدنند که با حقوق استیخدام در خراسان امر ارمعاش نموده
و روزگار پیری راهم جوانی مانند صرف خدمت بهالم شعر و ادب بنماید
چنانچه مکتوب در دنیاک جدید الوصول حضرت استادی

حكایت می کنند پس از اقلاب خراسان مدتی متواتری بود و اینک هم بلاکلیف بکار خویش فرومنده است آری این است قدر و قیمت شعرای بزرگ و ادبای نامی در جامعه کنونی ایران چه اف براین زمامداری چه نفرین براین گشور مداری چه لعنت براین معارف پروردی باد چه ازمن بگیر عبرت و کسب هنر ممکن با خویشتن عداوت هفت آسمان مخواه الان در موقع نگارش هنرگاهیکه گرفتاری های آقای جلال - الممالک در نظرم مجسم بود و از همه در در چاره جوئی مأیوس بود ناگاه ملهم گردیدم که امروز یگن تفر زمامدار بزرگ باخون ایرانی و روح جوانمردی ایران را از جانب خداوند ارزانی شده یعنی « وزیر جنگ سردار سپه کاندر نهاد او » « نهفته عزم و جزم اردشیر با بکان یعنی « آهن خار ستم پیرا بین در گشور جم تا » « زنو زنجیر عدل آویخته نوشید و از بینی » اوای قدرتش را با یه فرق فرقدان یا بی فروع همتش از باخته تا خار و آن بینی همه خوبی در ایران چشم دانشور از او بیند علاج چشم نایینا بگن از ازدیگران یعنی وحید بس از این الهام بنام معارف و ادب و با اسم فردوسی و نظامی از بیشگاهه وزیر جنگ محبوب خویش تقاضا می کنیم که ارباب دانش و قلم را نیز مانند خداوندان شمشیر نکاهداری فرموده

و آقای جلال‌الملک را از زندان حادثات محیط چنانچه در خود
 بزرگی ایشان است آزاد فرمایند شیخ سعدی گوید
 قلم زن نگهدار شمشیر زن نه مطرب که مردی نیاید زدن
 و حید

یک‌انه مرد نامور معارف پرور در فارس
 آقای ناصر دیوان کازرونی

زندگانی
بلوچ
مانده هر که نمی‌توان
زست

گز
فقیش ذکر
جنر زنده کند نامرا